

Tot i suntem putin luati

intr-o era a tiparelor, cum poate arata nunta la romanii europeni decat ca un tipar decupat din carti de vizita, garnisit cu nepricepere artistica si varat intr-o atmosfera neregulamentara, uneori manelistica? Hotarat sa vad cat de neadevarat este ce cred, m-am aventureat si eu ca un catelus vesel, in week-end, prin targul de kitch, pardon, de nunti.

Sunt rautacios cateodata. Urat din partea mea! Pana la urma, targul de nunti nu e o manifestare artistica, tot asa cum nunta nu e un spectacol de teatru... E un eveniment unic, pe care il vrei unic in viata si pe care il vrei construit original. Ma gandesc ca oricine vrea sa se laude ca a avut o nunta ca nimeni altcineva, tocmai de aceea, incepe inca de la micile detalii ale invitatiilor si urca pana la aranjatul meselor, rochie de mireasa, costum de mire si verighete. Pe aceste considerente, m-am asteptat sa vad la targ persoane venite doar sa faca o comparatie intre ideile lor originale si oferta industriei de nunti.

Persoane am vazut. Surprinzator de multe pentru o perioada de criza economica. Targul "Mama, il vreau", aud inca de la intrare o voce de copil strigand prin sala garnisita cu voaluri si jocuri de lumini de discoteca. Ce sa vrea? Un inel. De logodna. Strabat cu privirea si cu cativa pasi scurti primele standuri cu sonorizare si decoratiuni si ma astern langa inele. E cel mai interesant loc, atata timp cat nu pot sa vad inele de ciorchinele de oameni holbandu-se. "Mi-l ie?", insista o copila pe la 14-15 ani. Zambesc. Auzi, vrea sa se marite la varsta ei... "Bine. Te-ai hotarat?", vine raspunsul mamei. Auzi, cica e criza.

Ma fac mai atent si nu descopar in oamenii de langa inele decat urme firave de logodna. Sunt fete si cativa barbati atrasi de inele frumoase. Nu tocmai ieftine. 300 euro minim. Vreo 2.000 euro maxim.

"Rochii mai scurte nu aveti?", aud in stanga mea si, evident, intorc capul. O domnisoara a carei varsta nu o pot ghici din cauza machiajului si cizmelor lungi si lucioase, isi tine legat de mana un logodnic evident iritat. Zambesc si ma intorc spre tarile calde. Adica spre standul cu lunile de miere. Doi "tineri" de vreo 35-40 de ani, se tin imbujorati de mana si dialogheaza stanjeniti oarecum cu reprezentantul unei firme de turism. Vor in Tahiti. Dar tipa le recomanda Palma de Mallorca sau o croaziera. Omul are putin mai multa burta si o chelie deasa. Se vede ca e vre-un director cu bani. Nu vorbesc de preturi asa ca ma servesc singur cu un catalog. Mii si mii de euro si vacante de lux. Ca pentru un roman obisnuit. Rad si scap din maini pliantul. Ma scuz si dau sa ies afara, la o tigara.

Primele fumuri imi arunca privirea pe unul din vanzator iesit si el la tigara. Se holbeaza ca un hamster strans de coada la o blonda aflata la nici un metru, in dreapta mea, un tanar in costum naspa povesteste altuia, la fel, cum a fentat el politia pe "drumul Hotilor", mergand cu 120 la ora. Dupa care arunca tigara spre terenul de tenis. "Hai inapoi la carcera", spune smecher si pornesc amandoi mirii inapoi spre targ.

Mai dau si eu vreo doua, trei ture inauntru. Vad ofertele cu porumbei si cataloagele facute sa arate vechi de 500 de ani. Cine dracu nu vrea sa simta ca e casatorit de sute de ani imediat dupa nunta, cand isi pune pozele in catalog? Mai rad la niste mesaje siropoase pe ecrane LCD si la mutrele plictisite ale vanzatorilor, in totala discordanta cu cei pe care ii vor clienti si o tai. Hotarat sa nu mai merg vreodata la un targ de nunti de unde sa ma aleg doar cu idei proaste. Nu ma refer la ideea casatoriei. Aia e buna.

Cuvinte cheie: [targul de nunti in sibiu](#)